

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Kataríny Haškovej na neverejnom zasadnutí 9. marca 2010 v trestnej veci obvineného **M. M. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného M. M. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. februára 2010, sp. zn. 5 Ndt 4/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. M. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10. februára 2010, sp. zn. 5 Ndt 4/2010, o námietke zaujatosti, ktorú vzniesol obvinený M. M. podľa § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že predseda senátu JUDr. Juraj Kliment a sudca JUDr. Milan Karabín nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného M. M. a spol. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 Tost 4/2010.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obvinený M. M..

V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že zaujatosť predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcu JUDr. Milana Karabína voči jeho osobe vyplýva jednak z toho, že na nich podal žalobu na ochranu osobnosti (na Okresný súd Považská Bystrica, na ktorom je vec vedená pod sp. zn. 10 C 23/2010) a jednak aj z napadnutého rozhodnutia, v ktorom je uvedené, že podanie žaloby na ochranu osobnosti je len účelovým konaním obvineného, ktorým sa snaží oddialiť rozhodnutie o podanej sťažnosti a v prípade prístúpenia súdu na túto jeho hru by obvinený určoval, ktorý sudca pojedná a rozhodne jeho trestnú vec.

V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie komisie Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Bockmans c. Belgicko (správa k sťažnosti č. 1727/72, D. 12. 22), ktorá uzavrela, že aj keď má sudca pochopiteľne svoje vlastné pocity aj v priebehu konania, nemôže sa nimi riadiť ani pri súdnom konaní, ani pri vytváraní právneho názoru. Prejavy vlastných pocitov vážne ohrozujú zdanie nestrannosti sudcu.

Poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Chmelíř v. Česká republika zo 7. júna 2005 o sťažnosti č. 64935/01, z ktorého vyplýva, že konanie na ochranu osobnosti stačí na to, aby sťažovateľove obavy týkajúce sa nedostatku požadovanej nestrannosti sudcu boli považované za objektívne ospravedlniteľné.

Ďalej podrobne poukázal aj na nesprávny procesný postup namietaných sudcov pri rozhodovaní o ním podanej sťažnosti v predchádzajúcich štádiách jeho trestného stíhania a na to, že sa nepriznali k priateľskému vzťahu k právnomu zástupcovi poškodeného, ktoré skutočnosti podľa jeho názoru taktiež svedčia o ich zaujatosti voči jeho osobe

Napadnutému rozhodnutiu tiež vytkol, že je nepreskúmateľné, pretože k podstate vznesenej námietke sa sudcovia nevyjadrili.

Napokon konštatoval, že v posudzovanom prípade je dostatočným spôsobom preukázané, že existujú vážne pochybnosti minimálne o objektívnej nestrannosti namietaných sudcov, a preto je právne bezvýznamné, že predseda senátu JUDr. Juraj Kliment a sudca JUDr. Milan Karabín sa necítia byť voči jeho osobe zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obvineného M. M. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému môže sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného M. M. nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka.

k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú o tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. ak je dôvodom námietky zaujatosti len procesný postup súdu v konaní o tejto sa nekoná.

Z písomných vyjadrení predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcu JUDr. Milana Karabína vyplýva, že obvinených nepoznajú a k prejednáwanej veci a osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por. nemajú žiaden pomer.

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že dôvody na vznik pochybností uvedených v tomto ustanovení sú uvedené taxatívne a nie príkladmo. Spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer úradnej osoby k prejednáwanej veci alebo pomer úradnej osoby k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich obhajcom alebo splnomocnencom alebo k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa názoru najvyššieho súdu časť znenia napadnutého uznesenia, na ktorú obvinený M. M. v podanej sťažnosti poukázal a ktoré mu z hľadiska osobnej zaujatosti uvedených sudcov vytyka nie je vyjadrením ich pocitov pri súdnom konaní ani vytváraním ich právneho názoru. Tento je v napadnutom rozhodnutí založený na konkrétnych ustanoveniach Trestného poriadku, Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, z ktorých pri rozhodovaní o vznesenej námietke zaujatosti obvineného vychádzal. Vo vzťahu k obvineným citovanému rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (Chmelíř vs. Česká republika) najvyšší súd zistil, že nie každá obvineným podaná žaloba na ochranu osobnosti automaticky zakladá zaujatosť sudcu rozhodujúceho v trestnej veci obvineného. Zakladá ju len taká žaloba, z obsahu ktorej možno vyvodit' záver o objektívne odôvodnených obavách dotknutej osoby z nepriateľského vzťahu sudcu voči jej osobe alebo z takéhoto následného konania sudcu po podaní žaloby na ochranu osobnosti,

z ktorého tieto obavy možno vyvodit'. Vždy je pritom potrebné vychádzať z okolností toho ktorého prípadu.

Z obsahu žaloby na ochranu osobnosti, ktorú obvinený podal na menovaných sudcov možno zistiť, že túto v podstate odôvodnil len tým, že odvolací senát (ktorého členmi boli aj namietaní sudcovia) rozhodujúci o ním podanom opravnom prostriedku v predchádzajúcich štádiách trestného stíhania si osvojil právny názor súdu nižšieho stupňa, rozhodol v jeho neprospech a tým ohrozil jeho česť, vážnosť a dôstojnosť.

Ani samotný obvinený neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by po podaní predmetnej žaloby (4. februára 2010) svedčili pre dôvodný záver o nepriateľskom vzťahu namietaných sudcov voči jeho osobe.

Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie z hľadiska rozhodovania o vznesených námietkach obžalovaného, toto obsahuje všetky relevantné ustanovenia významné pre posúdenie otázky zaujatosti sudcov a s nimi spojené úvahy rozhodujúceho senátu, ktorými sa tento pri rozhodovaní riadil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade týchto zistení dospel k záveru, že v posudzovanom prípade neboli preukázané žiadne konkrétne skutočnosti svedčiace pre záver o možných pochybnostiach z hľadiska subjektívnej alebo objektívnej zaujatosti predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcu JUDr. Milana Karabína, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. marca 2010

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková